

og naar det ærede Medlem, der nys havde Ordet, henviſte til, at § 80 bruger udtrykkelig Ordet Varetægtsfængſel, naaet det ikke er nødvendigt, tror jeg ikke lettelig, at der kan findes noget ſtærkere Beviſ paa, at min Bemærkning om, at Grundlovens § 80 bruger Ordet Fængſel, ikke ved en Zukurie, men med fuldbkommen Bevidſthed om Varetægtsfængſel, er rigtig, end at Grundloven i ſamme Paragraf afvevler med Ordet Varetægtsfængſel og Fængſel for at udtrykke det Samme. De to Ord bruges ſaaledes i Flæng, og det er mig et afgjørende Beviſ paa, at jeg ikke har taget feil i Grundlovens Sprogbrug. Jeg ſlutter ikke deraf, at det ſaa er givet, at den ſamme Sprogbrug bruges i § 57, men jeg ſlutter ſaaledes, at naar Grundloven har en ſaadan Sprogbrug, er det Noget, der gjør det nødvendigt meget nøie at ſe paa ſelve § 57's Indhold for at komme til en ſikker Mening om, i hvilken Betydning Ordet Fængſel er brugt, at man ikke paa Forhaand kan gaa ud fra den ene eller den anden, men maa vælge den, der ſtemmer bedſt med Paragrafens Indhold, og jeg er ikke i Tvivl i ſaa Henseende om, hvilken Betydning der ſtemmer bedſt, den nemlig, ſom eſter min Formening bringer et fornuftigt og rimeligt Reſultat. Naar det ærede Medlem, der ſidſt havde Ordet, anførte, at Varetægtsfængſel forudsætter en Retſkjendelse, ſaa ſtal jeg tillade mig at erindre om, at Straf forudsætter en Dom og endog en endelig Dom, og man vil dog vel ikke i nogen Maade gaa ud fra, at en foreløbig Retſkjendelse, ſom beſtemmer Hensættelse i Varetægtsfængſel, ſkulde indeholde en bedre Beſkyttelse mod, hvad man vil kalde adminiſtrativ Vilkårlighed, end en Dom.

N. J. Larsen: Den ſidſte Bemærkning af det ærede Medlem rammer ſlet ikke, thi ganſke viſt forudsætter en Dom, at Retten har truffet en Afgjørelſe, men derpaa kommer det jo ikke an her. Naar det er givet, at Administrationen altid har ment ſig beſøiet til en vis Latitude i Tid med Hensyn til Straffedommens Fuldbrydelse, ſaa ligger Faren for Vilkårlighed netop for, naar man opfatter Grundlovens § 57 ſaaledes ſom det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem lagde en ſaadan Vægt paa, at Grundlovens § 80 bruger Ordet „Fængſel“ i Betydning af Varetægtsfængſel, dernæſt bruger ſelve Ordet „Varetægtsfængſel“ og for det Tredie bruger Ordet „Fængſel“ ſom Straffængſel, hvilket jo ogſaa er Tilfældet i § 80, — naar dette kan være „afgjørende“ for det ærede Medlems juridiske Bevidſthed, ſaa er det i Virke-

ligheden en egen Sag at diskutere Retſpørgsmaal med ham.

Ordføreren (H. Holm): Det forekommer mig ſtadig, at det ærede Medlem, der taler paa Mindretallets Vegne (Strøm) er noget uheldig med at paaviſe, at denne Undtagelſe af dem, der gribes paa ferſt Gjerning, ſkulde godtgjøre, at der kun kan være tænkt paa Varetægtsfængſel. Jeg vil bede det ærede Medlem tænke ſig, at Grundloven indeholdt en Paragraf, der lød omtrent ſaaledes: „Rigsdagsmænd kunne ikke tiltales for deres Udtalelſer paa Rigsdagen medmindre de krænke Private“, og Noget da, naar der blev Tale om en Fortolkning deraf, vilde gjøre gjældende, at ved Rigsdagsmænd maatte kun forſtaas Folkethingsmænd, at de var de Eneſte, der kunde være Tale om, at Landſtingsmænd kunde ikke regnes med. Rigsdagsmænd betyder jo baade Folkethingsmænd og Landſtingsmænd, og Fængſel betyder baade Straffængſel og Varetægtsfængſel. Bliver der gjort en Undtagelſe der, ſaa maa den for ſaa vidt være gjort for det Hele. Ved Straffængſel kan det naturligviſ ikke finde Anvendelſe, at der ſtal gjøres Undtagelſe for den, der gribes paa ferſt Gjerning — det vilde være meningsløſt overfor Straffængſel, men naar Undtagelſen ſter overfor Fængſel i Almindelighed, ſaa maa den ſærlig være en Undtagelſe for Varetægtsfængſels Vedkommende. I Straffængſel vil man ikke kunne indſætte Noget uden Samtykke af Thinget, derimod kan man indſætte den Rigsdagsmand i Varetægtsfængſel, ſom gribes paa ferſt Gjerning. Saaledes forekommer Beſtemmelſen mig tydelig. Jeg vil dernæſt gjøre det ærede Medlem opmærſom paa, hvad han ſelv ſagde i ſit første Foredrag, at der ſtaar ogſaa i § 57, at ingen Rigsdagsmand uden Thingets Samtykke kan hæftes for Gjæld. Jeg veed nu ikke rettere, end at Gjælds-fængſel er en Art Varetægtsfængſel, og naar det er tilføjet, maa det jo netop viſe, ikke, ſom det ærede Medlem før ſagde, at der maa være ment Varetægtsfængſel, men at der mangede Beſtemmelſe for dette ſæregne Tilfælde, og at det alſaa ikke er almindeligt Varetægtsfængſel, her er Tale om. Det ærede Medlem ſagde, at Meningen med Ordet „fængſles“ ſkulde være „arresteres“. Ja, det er en mærkelig Maade, hvorpaa man gaar frem. Man ſiger, Meningen med den og den Beſtemmelſe i Grundloven maa have været ſaaledes og ſaaledes, og derfor maa egentlig Ordene omfortolkes, men det gaar ikke an. Jeg kan ikke tro, at det er Stik i